

הרצאה 46: סמכות

ברוכים הבאים בשם האלוהים. אני מביא לכם ברכות, ידידי היקרים. מבורכת היא שעה זו.

אני מקבל בברכה מספר חברים חדשים, וברצוני לומר להם שנתיב זה יביא פתרונות רבים לכל אחד מהם – פתרונות שאותם ייתכן שחיפשו באופן מודע ולא מודע מזה זמן רב.

רוב האנשים שיש להם ידע רוחני כלשהו יודעים באופן כללי מהי מטרתם של החיים הללו, מהי הסיבה לקיום לעתים קרובות כואב זה על פני האדמה. כולכם יודעים שיש לראות את החיים כבית-ספר. אתם עוברים מגלגול אחד לשני כפי שאתם עוברים מכיתה אחת לבאה אחריה, עומדים בדרישות או נשארים במקומכם לזמן מה, לומדים, מתפתחים, מיטהרים. זהו ההסבר לכל החיים על פני האדמה. אך ידיעה זו אינה מספיקה כשלעצמה כדי לפתור את הבעיות האינדיבידואליות שלכם, יקירי. עליכם להגיע לנקודה שבה אתם מבינים את הקיום האישי שלכם עצמכם; שבה אתם מבינים את המקור לקשיים, לצער, לכמיהות ולחוסר ההגשמה שבחייכם. וזאת תוכלו לגלות אם תלמדו להבין את עצמכם.

דבר זה אינו כה קל ואף לא כה קשה כפי שהוא עשוי להראות. כשאני אומר "להבין את עצמכם", אינני מתכוון למעשים, להחלטות ולתגובות החיצוניים שלכם. את אלו אתם יכולים לעתים קרובות להסביר ולהצדיק, ולכן אתם מאמינים שאתם מכירים את עצמכם. אך האם ישנו אדם כלשהו שאיננו נדחף לתגובות ולהחלטות על ידי נטיות לא מודעות וכפייתיות שלו עצמו?

הנתיב המסוים שבו אני מנחה אתכם, ידידי היקרים, יאפשר לכם להבין, צעד אחר צעד, כיצד והיכן בעיותיכם החיצוניות קשורות לקונפליקטים הפנימיים שלכם, היכן אתם מגיבים רגשית באופן שימשוך אליכם באופן בלתי נמנע התרחשויות מסוימות כמו שמגנט מושך אליו מתכת. כוחות אלה יכולים להיות מובנים באמת רק כשתחשפו את רגשותיכם ותגלו את משמעותם העמוקה יותר. ויחד עם ידע זה תגלו את הסיבה והמטרה המסוימות של חייכם, של הקיום האינדיבידואלי שלכם. כשדבר זה מתגלה, הישות מגיעה לשלב חשוב במחזור הגלגולים הכולל שלה. הופעתו של ידע זה היא תוצאה של מאמצים חשובים, שבתורם הינם עדות לכך שהגשמה הגיעה לציון דרך משמעותי בדרכה מעלה. באותה נקודה אתם חוצים את הסף בין הלא מודע למודע עם מידה רבה יותר של מודעות. ההבנה האמיתית של קיומו הנוכחי של האדם מציינת, אכן, התקדמות משמעותית של הגשמה במסעה חזרה לאלוהים.

הנושא שנבחר לערב זה הוא סמכות, ומשמעותו של מושג זה עבור בני האדם. זוהי שאלה חשובה הרבה יותר ממה שתוכלו לשער כרגע, ידידי היקרים.

סמכות היא הקונפליקט הראשון הניצב בפני הילד הגדל כשהוא מגיע לדרגה מסוימת של תודעה. מבוגרים, הורים או תחליפי-הורים, ומאוחר יותר מורים, מייצגים עבור הילד סמכות. סמכות זו שוללת מן הילד את מימושן של משאלות רבות. לכן, סמכות נדמית כעוינת. לא משנה כמה אהבה, חום וחיבה הילד מקבל, לא משנה עד כמה האיסור נחוץ לעתים, הוא מייצג את המכשול הראשון בחיים. עמדתו של הילד כלפי סמכות מלווה אותו אל חייו הבוגרים. התגובות הלא מודעות לעתים קרובות כלפי סמכות מראות עד כמה מכשול זה הפך לקרש קפיצה (a stepping stone) לבגרות או לא. אם האדם המבוגר יכול להתאים את עצמו לסמכות באופן בוגר וחופשי, הדבר מעיד על השגתו של ציון דרך נוסף בהתפתחותה הכוללת של הנשמה. אם, מצד שני, התגובה כלפי סמכות נותרת ילדותית בגלל ששוררות עמדות כפייתיות (compulsive) לא מודעות, אזי נותר עדיין להשיג מטרה זו בהמשך. כל עוד נקודה זו בהתפתחות לא הושגה, הנשמה הלא-מושלמת תגיב באופן שלילי כלפי סמכות, גם לו הסמכות היתה מנוהלת (administered) באופן מושלם. אך כיוון שאנשים אינם מושלמים, גם הסמכות לעתים קרובות מנוהלת באופן לא מושלם.

כך, מוקם מחסום בין הילד לבין הסמכות, המבוגר. הדבר גרוע יותר אם חסרה אהבה, או אם האהבה אינה ניתנת באופן שבו הילד זקוק לה. אבל גם אם יש שם אהבה, הקונפליקט עדיין קיים. מצד אחד, הילד כמה לאהבת ההורה, ומצד שני – הוא מתנגד ומתמרד כנגד המגבלות שמציבה בפניו הסמכות. הילד מרגיש את הסמכות ככוח עוין, אויב שאוסר אותו בין כתלי כלא שבו הוא מרגיש מתוסכל. לעתים קרובות קיימת אצל הילד רק כמיהה חסרת סבלנות אחת: להפוך למבוגר כך שהדבר אותו הוא מחשיב בטעות כחומות מגבילות יפסיק להתקיים. אך כשהילד גדל, הסמכות רק משתנה: במקום הורים ומורים, סמכות מיוצגת כעת על ידי החברה, הממשלה, מוסדות אוכפי חוק, מעסיק או אנשים חזקים אחרים שהוא עשוי להיות תלוי בהם.

באופן לא מודע, אתם נושאים אתכם את הרגשות הישנים מהילדות, וסמכות מגבילה אתכם כעת כמבוגרים. אותם קונפליקטים עולים מחדש בדרכים שונות: כילדים נקרעתם בין השאיפה להיות נאהבים ומקובלים, שבגללה התמרדות כנגד סמכות היתה בלתי אפשרית – או שכך האמנתם. כמבוגרים אתם עדיין סובלים מאותו קונפליקט בסיסי: מצד אחד, התמרדות גלויה כנגד המגבלות; מצד שני, פחד מהסטיגמה שבלהיות מנודה, מבוזה או לא שייך.

קונפליקט זה יכול להיפתר רק אם מכירים ברגשות הלא מודעים בהקשר זה ומתרגמים אותם למחשבות ומלים ברורות ומדויקות. זה ייקח זמן, אבל זה אפשרי. הפתרונות הרגילים שמונחלים על ידי הלא מודע הם לעתים קרובות מוטעים. אעזור לכם ואתן מספר סימנים כיצד תוכלו להכיר את אופן התגובה המסוים שלכם כלפי סמכות.

באופן כללי, כל בני האדם מגיבים לסמכות באחת משתי דרכים. ישנן שתי קטגוריות בסיסיות, עם תת-חלוקות רבות, ולעתים קרובות שתי הקבוצות מתערבבות ומיוצגות אצל אותו האדם עצמו. בזמן מסוים תגובה אחת עשויה להיות שלטת, בזמן אחר – הקיצוניות השנייה או וריאציה שלה עשויות לשלוט. לכן חשוב לגלות מתי תגובה אחת חזקה יותר ומתי האחרת, ומדוע. אתם יכולים וצריכים לחבר כל זאת לרגשי הילדות ולתגובותיכם כלפי הסביבה המוקדמת שלכם. רק אז תוכלו לגלות את הדפוס החזרתי המאוחר יותר של התנהגותכם ותגובותיכם המוקדמות, ורק לאור זה תוכלו להבין את תגובותיכם הנוכחיות.

הבא ונבחן את שתי הקטגוריות הבסיסיות האלו בנפרד. הדבר יהיה קל יותר בדרך זו, אך עליכם להבין שרק במקרים נדירים תמצאו דומיננטיות חזקה כזו של נטייה אחת אצל אדם כלשהו. תמיד יש ערוב.

ראשית, בואו נתבונן באלו שכלפי חוץ מתקוממים ומתמרדים כנגד סמכות. הם רואים בסמכות אויב בגלל שמשאלות רבות שלא היו רעות או מזיקות בשום צורה – בילדות כמו גם מאוחר יותר – נאסרו על ידי סמכות כלשהי. הם יודעים, או חושבים, שאין שום דבר רע במה שהם רוצים. ובכל זאת, הסמכות מונעת זאת מהם, ולעתים קרובות הם מרגישים שלא זו בלבד שסמכות אינה הוגנת, אלא היא באופן כללי מזיקה, צרת אופקים ולא בונה.

כעת, אם האדם הוא בעל טבע אקסטרורטי, מוחצן, משולב עם מידה מסוימת של אומץ, ההתמרדות תקבל צורה של מלחמה והתנגדות גלויות. דבר זה יכול להתרחש החל בצורה המתונה ביותר של עמדות אישיות ופרטיות, ועד לקצה השני של מרד חברתי גלוי, דרך הזדהות עם מפלגות מיעוט, קבוצות אנרכיסטיות או ביצוע פשע. הצורה החזקה ביותר של עמדה זו תימצא באדם שמבצע מעשים אנטי-סוציאליים. הצורה המתונה ביותר עשויה אפילו שלא להיות מורגשת על ידי אחרים. אף על פי כן, אותם רגשות התמרדות אכן קיימים שם, גם כן, בדרכים סמויות, בתת-מודע. אלו מייצרים בחייו של האדם את אותן תוצאות היציניות מוחשיות בדיוק כפי שמייצרות תגובות ההתמרדות הגלויות.

בקטגוריה השנייה מצויים אלו שבזמן כלשהו עשו תפנית, כשהם חושבים באופן לא מודע "אם אהפוך לאחד עם הסמכות, למרות שאינני מחבב אותה, אהיה בטוח". האמונה בביטחון מדומה זה מובילה את הטיפוס הקיצוני בקטגוריה זו להפוך לשומר-חוק נוקשה – לא בהכרח באופן גלוי תמיד, אך ייתכן שבדרכים מעודנות יותר. שומרי החוק, על מנת לשמור על מעמדם הם ולהסתיר את ההתמרדות שלהם עצמם – שעמוק בפנים היא דומה למדי לזו של פורצי-החוק – יהפכו למתנגדים קיצוניים של פורצי החוק. ככל שהם מפחדים יותר מהנטיות שלהם עצמם של התמרדות סמויה כנגד חוק וסמכות, כך הם ייחסו חשיבות רבה יותר ליחס נוקשה כלפי פורצי החוק, בהם הם רואים חלק מעצמם שאותו אינם רוצים לחשוף. חשיפת רגשותיהם האמיתיים היתה בדיוק הדבר שנראה כה מסוכן עד שהם החליטו להצטרף ל"מחנה האויב". הפחד מחשיפה שלהם עצמם גורם לאנשים כאלה להיות "טובים" כפליים. כעת, אל תפרשו את המילה "טוב" במובנה הממשי. שימו מרכאות סביבה. ועם זאת אינני מתכוון ששומר-חוק כזה אינו יכול להיות גם אדם טוב באמת – בדיוק כמו שאדם עם נטייה סמויה להתמרדות יכול להיות טוב באמת. שניהם מגיבים באופן לא בוגר ובור. המוטיבציות הפנימיות של שומר-החוק שתוארו כאן מושרשות בחולשה ובפחד. ופעולה או עמדה שנובעות מחולשה ופחד לעולם לא יוכלו ליצור תוצאות חיוביות. העובדה שעמדה זו אומצה באופן לא מודע ומתוך בורות אינה משנה את התוצאות. כדי להשיג תוצאה חיובית, צריכה להיעשות בחירה חופשית, חזקה ועצמאית.

כפי שאני אומר לעתים קרובות, הלא-מודע של האדם משפיע על הלא-מודע של אדם אחר במידה חזקה לאין שיעור מהשפעתם של עמדה, פעולה או מניע מודעים. במלים אחרות, אם אתם נדחפים לעמדות מסוימות על ידי פחדים שבהם אינכם מכירים, ההשפעה על אנשים אחרים תהיה חזקה לאין שיעור יותר מאשר כאשר אתם מבצעים את אותה הפעולה או פועלים מתוך אותם המניעים והעמדות אבל מכירים בנטיות ובזרמים הפנימיים שלכם. לפיכך, לשומר-החוק שמונע על ידי האמצעים ההגנתיים המוטעים שבהם בחר, יש השפעה גרועה במיוחד על שובר-החוק. האחרון מרגיש אחרת לגמרי והרבה פחות מתמרד כשהוא פוגש שומר-חוק שנשלט על ידי מניעים מודעים ובוגרים המבוססים על כוח ולא על חולשה. אנא, ידידי, אל תבינו את המלים "שומר חוק" ו-"שובר חוק" רק במובן הגולמי והחיצוני, שמתייחס לחוקים החברתיים שלכם. חשבו עליהן גם במובן הפסיכולוגי, המובן שעליו אני מדבר.

ככל שקיימים יותר כוחות ותגובות נסתרים בעמדתו של שומר-החוק – אפילו אם באופן מודע הוא עשוי לפעול מתוך אמונה כנה – כך תהיה השפעתו על שובר-החוק מזיקה יותר. החוק האמיתי, החוק האלוהי, שונה מהעמדה החלשה והבלתי-סובלנית של שומר-החוק, שבחר בעמדה זו מתוך פחד ולשם הימנעות מהחסרונות שההתמרדות שלו עצמו היתה עלולה לגרום לו.

קיימים הרבה צללים ווריאציות אצל שני טיפוסים מנוגדים אלו. הנטייה לשבירת-חוק מוכרחה להיות משולבת עם זרם של אומץ. אחרת, אם משולבות תכונות אופי ונסיבות חיצוניות מסוימות אחרות, ההתמרדות שלהם תכה ותהפוך להתרסה עמומה. בכל הנוגע לשומרי החוק, שחסרים את האומץ לבטא את רגשותיהם האמיתיים, התכונות והפגמים השולטים שלהם הנם שונים. לדוגמא, עשוי להיות שילוב של אהבה חזקה לסדר ולארגון ומשאלה לשלום ולא למלחמה, יחד עם נטיות רבות אחרות, שיקבעו אז את העמדה הסופית של האדם בהקשר זה.

אני מקווה שאף אחד מכם לא יטעה ויסיק שהעמדה של שובר-החוק היא העמדה הרצויה, פשוט בגלל שהקיצוניות המוטעית השנייה גם היא לא מושלמת. אי הבנה כזו מתרחשת לעתים כה קרובות בעולמכם והיא אחראית להשקפות, לפילוסופיות ולתורות מוטעות רבות. בכל פעם שהאנושות מגלה שעמדה או דעה הינן מוטעות, היא מתנדנדת לקיצוניות השנייה, שהנה מוטעית באותה המידה.

שתי קיצוניות מנוגדות אלו מפעילות מעגל קסמים שלילי: ככל שההתמרדות של שובר-החוק רבה יותר, כך הופך שומר-החוק ליותר מחמיר ובלתי סובלני, על מנת להגן על עצמו מפני הפחד וההתמרדות שלו עצמו. כתוצאה מכך, ההתמרדות וההתנגדות של שובר-החוק הופכות בהכרח לחזקות יותר. שובר החוק אינו מודע לעובדה שההתנגדות שלו אינה מופנית יותר כנגד החוק ככזה, או כנגד הסמכות במובנה הטוב והאמיתי, אלא למעשה כנגד הזיוף שבעמדתו של שומר-החוק, שאינו מודע לעצמו באותה המידה.

זהו נושא קשה מאד בגלל שהוא כל כך סמוי מטבעו. כל אחד מכם יכול לגלות דיי בקלות לאיזו משתי קטגוריות בסיסיות אלו אתם משתייכים, באיזה היבט של חייכם מתבטאת אחת הנטיות או רעותה במידה חזקה יותר. אם אתם בוחנים את חייכם ואת תגובותיכם הפנימיות בהקשר זה, לא יהיה קשה לגלות איזו מהנטיות היא השלטת. ברגע שתתנו לעצמכם את התשובה, תוכלו להתקדם צעד נוסף ולחשוב על התרופה. כמו כן, חשבו על ההשפעה שהיתה לעמדתכם על חייכם, על הקונפליקטים שלכם כמו גם על סביבתכם, כולל על חלק מהאנשים האהובים עליכם.

אם אתם מגלים שהנכם יותר מסוג האנשים שמתמרדים כנגד סמכות, אז עליכם למדוד כדי להשיג את התפיסה הנכונה. התאמצו להשיג מודעות להבדל בין סמכות אמיתית במובנה האלוהי לבין הסמכות האנושית הלא מושלמת שאותה פגשתם לעתים קרובות בחייכם – מאחר והמין האנושי הינו בלתי מושלם. ראו כיצד באופן לא מודע אתם מצויים תחת הרושם שסמכות הנה רק מהסוג המוטעה. ברגע שתוכלו להבחין ולהכיר בשני הסוגים – גם אם יתכן שמעולם לא פגשתם את הסוג האמיתי – ההתנגדות שלכם כלפי סמכות תפחת באופן אוטומטי. ואחרי הכרה כזו, כמעט שלא יפריע לכם קיומו של האח החלש והמעוות של סמכות וחוק אמיתיים, שהנו ההגנה שלכם כמו של כל אחד אחר. לא תרגישו יותר שסמכות, ככזו, היא כוח עיין.

הידע של כל זה יעזור לכם לבנות את התפיסה הנכונה, וזאת תאפשר לכם לחוש בסוג המוטעה של סמכות בלי שיפריע לכם, בגלל שתבינו כעת את המניעים ותהיו מסוגלים לחוש סימפטיה אליהם. תזהו זרמים דומים לשלכם קיימים אצל ה"אויב" – הם רק מקבלים ביטוי שונה. משמעותו של תהליך זה היא הגברת המודעות של האדם. אז תכירו גם בחשיבותם של חוק וסדר, ולכן בחשיבות של סמכות שמשימתה היא לתחזק אותם. העובדה, שביטוי של העיקרון האידיאלי אינו יכול להתקיים עדיין על פני האדמה, לא

תבלבל אתכם יותר. הסמכות האידיאלית, החכמה, הטובה והמבינה תישאר מטרה שיש להשיגה. תבינו שאפילו הצורה הלא מושלמת של סמכות, כפי שהיא מתגלה על פני האדמה, היא חיונית. בקיצור, ההתמרדות שלכם תפחת במידה שבה תשיגו טובנה והבנה, במידה שתבינו מדוע הגבתם בעבר בהתנגדות רבה כל כך לגילויים מסוימים של הסוג המוטעה של סמכות.

יתרה מכך, תהפכו יותר ויותר מודעים למשמעותה של סמכות אלוהית שמתגלית גם אצל כמה בני אדם שהגיעו למידה מסוימת של התפתחות בהקשר זה. תלמדו אז לא להגיב באופן אוטומטי כנגד כל אדם או כל דבר רק בגלל שאתם עשויים להרגיש שהוא מייצג סמכות. אם לא תמקדו את תשומת לבכם בבעיה כוללת זו, גם אם תיתקלו במקרה בסוג הנכון של סמכות, לא תהיו במצב שמאפשר להרגיש ולתפוס את ההבדל, בגלל שהאינטואיציה שלכם מעומעמת על ידי התמרדות ותגובות עיוורות ונוקשות. אבל כשתחשבו על כך בדרך זו, אתם עשויים לגלות שייתכן שמספר פעמים בחייכם פגשתם מישהו שהנו מאד טוב וחכם ונעים, בלי שיהיה מושלם בכל המובנים, ואשר הנו, לפיכך, סמכות – לא בהכרח בנושא מסוים, זו אינה כוונתי כלל – אלא שהוא אדם של סמכות, כפי שהוא. אם תבחינו, בראיה לאחור, במה שנובע מאדם כזה, תרגישו שהעמדה שלו היתה שונה מהעמדה של שומר החוק שמונע על ידי חולשה ופחד.

כפי שאמרתי קודם לכן, מעגל הקסמים השלילי, כשהוא חוזר על עצמו שוב ושוב אצל אדם שאינו מפותח מבחינה רוחנית, עשוי להוביל למעשי פשע – ואת אלו יש לעצור, כמובן. פושעים רבים מבצעים פשעים לא לשמם ולא לשם ה"יתרונות" שהפשע עשוי להביא להם. השורש העמוק שבבסיס התנהגותם הוא למעשה ההתנגדות ל"התנהגות הילד-הטוב" האמיתית או המדומינת של שומר החוק. כשאנשים נמצאים כה רחוק במעגל קסמים שלילי זה, הם אינם יכולים כבר לזהות את הסוג האמיתי והנכון של סמכות, גם אם יפגשו בו. הם יגיבו באופן עיוור בלי הבחנה פנימית, בגלל שאין להם מושג שיש הבדל. זו הסיבה לכך שכה חשוב להשיג את התפיסה הנכונה על ידי חשיבה לעומק על נושא זה.

ברגע שתכירו באופן מלא שישנם שני סוגים של סמכות – הסוג הצדקני והסוג הגבוה יותר שהנו אתכם – תהיו מסוגלים להיפרד מההכללה לפיה אדם צריך להגיב באופן אוטומטי כנגד כל סמכות. תהליך חשיבה בריא זה יביא, בין דברים אחרים, לחיזוק היכולת שלכם לבצע הבחנות דקות – לא באופן אינטלקטואלי, אלא באופן אינטואיטיבי.

בכל הנוגע לקטגוריה השנייה, אם אתם מוצאים שאתם נוטים יותר להיות בצד של שומרי החוק, עצתי היא כזו, ידידי: חשבו לאחור על ילדותכם ומצאו את הזמנים שבהם התקוממתם. כשהחיפוש שלכם יתבצע למטרה זו, תגלו במוקדם או במאוחר וממש תיזכרו – אולי רק כתחושה מעורפלת אך אף על פי כן תיזכרו – מתי בדיוק החלטתם לפנות ולהתאחד עם מה שנראה לכם ככוח החזק יותר, הסמכות כפי שתפסתם אותה. מניעים אמיתיים טובים היו כלולים בודאי גם הם בהחלטות פנימיות אלו, אך גם מניעים חלשים. זוהי משימתכם למצוא גם את האחרונים ולהפוך מודעים להם. כשתגיעו לנקודה זו, תהיה זו התקדמות גדולה בדרככם להבנה-עצמית, בדרככם להפוך להיות עצמכם.

אז, כשתמשיכו לחפש, תבינו גם את התגובה של אחרים כלפיכם. הקפדנות הצדקנית שמשלת על עליכם לעתים – באופן לא מודע למדי וסמוי – כלפי אח או אחות ששייכים בברור לסוג השני, תפחת. התגובה שלכם תשתנה במידה שתכירו במניעים החלשים והמפוזרים של הנטייה שלכם עצמכם לשמירת-חוק. כך תבצעו פעולה של חזק מתוך פעולה של חולשה. תישארו בציודו של החוק, כמובן, כפי שאתם אמורים להיות – החוק החיצוני, כמו גם החוק הפנימי – אבל עם עמדה שונה, עם טעם שונה, עם מניע שונה. זהו הדבר החשוב.

תכירו בכך שרק בגלל שאתם נמצאים בצד של הסמכות, בצדו של החוק, אתם אחראים כפליים במחויבות שלכם שלא לדחות את הצד שמתנגד לחוק, אלא למשוך את האדם מתוך סבך הטעויות שלו בעזרת ההבנה שלכם. תוכלו לעשות זאת רק אם תבינו תחילה את עצמכם ובאמצעות סימפטיה לשובר-החוק – שאין משמעה תמיכה בהתמרדות ובפעולות שנובעות ממנה.

מדוע אתם חושבים שישו הביא כל כך הרבה צנזורה על עצמו? סמכות אנושית צינזרה אותו בגלל שהוא התחבר עם הנמוך, עם פושעים וזונות פשוטים. וכל אותם אנשים נמוכים הרגישו באיכות זו של הבנה אצלו. כנגד ישו הם לא התמרדו, בגלל שהם הרגישו לא רק בטוב האמיתי שלו, אלא גם בהבנה שלו לסיבות מדוע הם היו מה שהיו. הם הרגישו שהוא לא שפט, הם הרגישו שהוא הלך איתם, למרות העובדה שהוא התנגד, כמובן, לפעולותיהם ולעמדותיהם המוטעות. הוא יכול היה אפילו לצחוק איתם, וגם לצחוק על סוג הסמכות המוטעה והמנופח שכל כך גאה בחוקיו וכלליו. הוא הנו סוג הסמכות שעליכם לשאוף

אליה, ידדי. לכו עם האדם האחר שמתמרד בדרך סמויה כלשהי שבה אתם יכולים רק לחוש – בעוד שגם אתם, באופן סמוי ולא מודע הגבתם באופן המוטעה. בכך הרגיש גם האחר באופן מעורפל. הבינו את עמדתו על ידי הבנת העמדה שלכם, צחקו איתו, בנו בסיס משותף איתו. אל תציבו את עצמכם כשופטים, למרות שאתם עשויים לעשות זאת באופן לא מודע למדי. איזון זה הוא מאד מאד עדין, ידדי, ועליו להימצא ולהיפתר בנשמתכם הפנימית ביותר.

בשום פנים אין הכוונה לכך שאין להעניש את שובר החוק. זו איננה הנקודה. כשהוא הופך מסוכן לשלומם של אחרים, עליו ללמוד את השיעור. אבל אם זה קורה, הדבר נובע בחלקו מכך שהסוג המוטעה של סמכות שרר זמן רב מדי, והוביל את שובר-החוק עמוק יותר לבורות וחשיכה, במקום להעלות אותו מתוכם. אתם רואים, יקירי, כל הסבל על פני אדמה זו, הבעיות הממשיות כמו פשיעה, מלחמה, חוסר צדק מכל סוג, מחלה ובעיות רציניות אחרות, הם התוצאה של שגיאות ארוכות ימים. כשאנו, הרוחות, נשאלים מהי התרופה למצב זה או אחר – ויהיה כללי או אישי – התשובה אינה יכולה להינתן כה בקלות. כיוון שיש תגובת שרשרת ארוכה אחריה יש לעקוב, לעתים קרובות באופן לא נעים, עד שמגיעים לשורש הבעיה. כל הבעיות החמורות נובעות ממעגל קסמים שלילי אותו יש לזהות ולהבין במטרה לגלות שורשים אלו. החוליה הסופית והאחרונה של תגובת השרשרת כולה – החוליה שמתגלה באופן חיצוני, בעוד החוליות הקודמות נסתרות מן הראייה – צריכה לקבל עזרה, בוודאי. אבל טיפול זה יהיה תמיד טיפול כואב, במיוחד אם לא מחפשים את השורש הפנימי ובמקום זאת מספקים את התרופה החיצונית. כך, לדוגמה, מלחמה היא בוודאי טראגית, אך במקרים מסוימים היא המפלט האחרון, שהנו אפילו הכרחי, בגלל שהאנושות זנחה את החיפוש אחר השורשים הפנימיים של הבעיות.

כך גם כל דבר אחר. יש למנוע מפושעים שפלים מלהמשיך את מעשיהם באמצעות מוסדות אוכפי חוק שהנם, בעל כורחם, בלתי מושלמים כשלעצמם. שוב, הפיתרון צריך להימצא מוקדם יותר כך שניתן יהיה להימנע מתוצאה סופית ודרסטית זו של תגובת השרשרת. בכל מעגלי הקסמים השליליים האלה מעורבים כולם, לא רק שובר החוק, לא רק עושה העוול הגלוי. על מנת לבנות עולם שבו נמנעים או נשברים מעגלי קסמים שליליים לפני שהם מגיעים לגילוי החיצוני הסופי והמעציב שלהם, אתם יכולים לספק את הבסיס על ידי בדיקת התגובות שלכם עצמכם והבנה באיזו דרך תרמתם או שהנכם תורמים באמצעות התגובות הרגשיות הלא מודעות שלכם לגלגולו של כדור השלג. בדרך זו, אתם ורבים אחרים יכולים לעזור למנוע את תגובת השרשרת כולה.

הדברים שאמרתי לכם כאן הנם בעלי משמעות וחשיבות רבים יותר ממה שאתם עשויים לשער במבט ראשון. אני מבין שלא רק שקשה מאד לבטא שאלות אלו בשפה האנושית, אלא שיידרשו מאמץ רב למדי וחיפוש מצידכם כדי להתחיל להבין את המשמעות הפנימית והעמוקה יותר, ולראות את ההשפעה הרחבה יותר של שאלה זו בכללותה.

האם יש שאלות כלשהן בקשר לנושא זה?

שאלה: האם אין זה נכון, בסופו של דבר, שהאדם היחיד שהנו סמכות אמיתית הוא האדם אליו אלוהים מדבר?

תשובה: כמובן! זה מובן מאליו. אלוהים הוא הסמכות היחידה. אבל זו אינה הנקודה בהרצאה זו. אף אחד מכם אינו כה מפותח עד שאלוהים יוכל להתגלות דרככם כל הזמן. זה קורה עם כולכם מדי פעם, אבל רק היכן שאתם גמישים ולא חסומים. אחרת, קולו של אלוהים אינו יכול לחדור דרך הסבך. יש יותר מדי שכבות של חוסר שלמות, של פחד, של חוסר ביטחון, של רצון-עצמי שאלוהים יתגלה בכל המקרים. מעבר לכך, בנושא שבו דנתי בהרצאה הערב, לא מדובר בקבלת סמכותו של אלוהים לעומת סמכות אנושית. השאלה היא גילוי עמדתכם כלפי סמכות כזו. תגובות הילדות שלכם עדיין צובעות את תגובותיכם הנוכחיות בלי שתהיו מודעים לכך, ולא משנה עד כמה אתם מתאמצים לגלות את רצון האלוהים. הן עשויות אפילו לצבוע את עמדתכם כלפי אלוהים בלי שתהיו מודעים לכך כלל. מסר זה לא עסק בשאלה של בקשת עצה או דעה של אנשים אחרים. זהו נושא בפני עצמו, שבאופן עקיף קשור לבעיה שבה דנתי הערב. אך זהו רק פרט מתוך השאלה והעמדה הבסיסיות. הצעד הראשון הוא לשקול את עמדתו של האדם כלפי מושג הסמכות האנושית ככזו, בכל צורה שבה היא עשויה להציג עצמה. האם אתם מבינים את כוונתי? [כן].

שאלה: אם יותר לי לשאול, האם זה בהכרח כך עם כולם, שאחת משתי הנטיות דומיננטיות?

תשובה: לא. אמרתי שבמקרים מסוימים עשויה להיות תערובת של חמישים-חמישים, פחות או יותר. ברוב המקרים אחת מהן מעט יותר דומיננטית מהשנייה. בכמה מקרים אחת ממש שלטת. אבל במקרים רבים ישנה תערובת. במקרים אלו יהיה מועיל ומעניין מאד לגלות מתי, באילו הזדמנויות, באילו מקרים ומצבים או עם איזה סוג של אנשים שולטת נטייה אחת ומתי השנייה. דבר זה יספק גם הוא רמזים בעלי חשיבות עליונה בחיפוש-העצמי שלכם. יהיו שם דפוסי התנהגות שיש להכיר בהם.

שאלה: האם יש דרך מיוחדת לתקן או לאזן את הקיצוניות?

תשובה: ובכן, נתתי כבר מספר המלצות לכך. הצעד הראשון הוא לגלות איזה סוג אתם, ואם שניהם – באילו הזדמנויות שולט פן מסוים ומדוע. ייקח זמן מה ללמוד להבחין ולהכיר בתגובות היומיומיות שלכם, כמו גם לחזור אחורה לילדות שלכם, אבל ברגע שתרגול זה יתבסס תוכלו לעשות את הצעד הבא, שהוא להבהיר את מחשבותיכם. זה תמיד אותו הליך: אתם מתחילים על ידי הכרה בכל דוגמא שבה אתם מגיבים רגשית באופן מוטעה. כל מסקנות-הדימוי, לדוגמא, הן הכרה כזו. בהתבוננות העצמית היומיומית שלכם, הכירו בכך שאינכם יכולים לשנות תגובה רגשית רק על ידי כך שהכרתם לאחורונה בהנחה השגויה שבה. אי אפשר לשלוט ברגשות באופן כזה. אמרתי זאת פעמים רבות. אבל תוכלו לשנות אותם באמצעות התבוננות מתמדת, באמצעות השוואת התגובות המוטעות עם התפיסה הנכונה, שאותה יש ליצור באופן מנטלי, באמצעות מדיטציה על כך בדרך שלימדתי אתכם בהרצאה זו. אתם יכולים להרחיב את המדיטציה שלכם ולהתפלל במלים שלכם, ולבקש מאלוהים שיעזור לכם להפוך מודעים לתפיסה הנכונה, גם אם תחילה רק בצורה אינטלקטואלית. אם תשוו אז את התגובות המוטעות שלכם עם התפיסה הנכונה בלי לרמות את עצמכם ש"שילבתם כבר את התפיסה הנכונה ברמה הרגשית" – ותראו כיצד הרגשות שלכם עדיין סוטים מהתפיסה הנכונה, אזי תהליך זה ישנה בהדרגה את רגשותיכם. בדרך זו תתקנו לאט לאט את הרגשות המוטעים. תובילו אותם מהערוץ המוטעה אל הערוץ הנכון באמצעות תהליך זה של התפתחות והיטהרות.

שאלה: האם הרצון-העצמי הוא הזרם הסמוי העיקרי במקרה של שובר-החוק ופחד במקרה של שומר-החוק?

תשובה: כן, זה בהחלט נכון. אלו יהיו הגורמים השולטים בכל מקרה. וגם לגאווה יש תפקיד, בשני המקרים, רק השימוש בה נעשה בדרכים שונות.

כעת אפרוש שוב לעולם שלי, אך אשאיר אתכם, יקירי, עם ברכה חזקה מאד, עם אור שמימי שמאיר על כל אחד מכם. אל תתייאשו כשאתם עצובים ומרגישים רפי ידיים, אין כל סיבה לכך. כיוון שהחיים הם נצחיים, ואתם בונים את משכנכם הנצחי בחיים אלו שלכם, בנתיב שבו אתם פוסעים באומץ כה רב. בבית זה תוכלו לחיות באושר נצחי, ללא כל מכאוב, ללא כל צער, ללא כל פרידה, לעולם! לכן לכו בשלום, יקירי, היו מבורכים בגוף, נפש ורוח. היו באלוהים!

13 בפברואר, 1959.